

РЕШЕНИЕ

№ 2347

гр. София, 08.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7215** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство по адм. дело № 7215/21г. е образувано на 21.07.2021г. с вх.№ 25864 и е по реда на чл.76б, вр. с чл.84,ал.6 от ЗУБ.

Производството е по жалба на М. О. Г.- гражданин на А. срещу Решение № ВР-16/22.06.2021 година на интервюиращ орган при ДАБ при МС.

Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, необосновано, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на закона и е в несъответствие с целите му. В съдебно заседание чрез адвокат И. моли съда да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмените процесното решение като неправилно и незаконосъобразно. Правомощията на интервюиращия орган по чл.76б ЗУБ са свързани с проверка за наличие на посочени от молителя нови обстоятелства във връзка с бежанската история, ведно с писмени доказателства, каквито били налице. Ответникът не ги е анализирал, а само изброил. Те били във връзка с първоначално заявеното от жалбоподателя, нямало новозаявена история, а факти, които увеличават вероятността на лицето за даване право на закрила. Освен нови обстоятелства, от значение за личното положение на кандидата, законът предвиждал и обстоятелства и нови факти относно положението в държавата по произход – общоизвестните динамични процеси от месец август в А., непризнаване на новата държава – Ислямско Емирство А., Без да е необходим анализ на общото положение в страната, налице е самото обстоятелство, от значение за тази страна, а доколко същите биха могли да обосноват предоставяне на международна закрила, не е

предмет на преценка на ответника, а от Председателя на ДАБ в производство по общ ред. Налице са и двете предпоставки - нови факти за лицето и за държавата по произход. Искането е преписката да се върне и молбата да бъде регистрирана и по нея да се произнесе Председателя на ДАБ.

Ответникът в съдебно заседание чрез юрисконсулт П. моли жалбата да бъде оставена без уважение. Видно от справката, динамична е обстановката в държавата по произход, но вървяла към подобрене. В подробни писмени бележки излага доводи за законосъобразност на решението.

По делото се приети доказателствата по административната преписка, допълнително от ответника е представена Справка за ситуацията в А. към 08.10.2021г. По допустимостта на жалбата:

Обжалваното решение е връчено на 05.07.2021 г., а жалбата до съда е подадена на дата 07.07.2021 г., с оглед на което е в срок и процесуално допустима.

По фактите съдът приема следното:

С Решение №ВР-16/22.06.2021г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС Б. Д. е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила на , [дата на раждане] гражданин на А., като явно неоснователна - молба с вх. № УП-6724/07.06.2021г. на ДАБ. Преди това

Безспорно последваща (предишната е отхвърлена с необжалвано решение № УПВР-113/02.03.2021г. на интервюиращ орган) молбата е подадена до ДАБ чрез СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ на 04.06.2021г., откъдето е препратена в ДАБ и регистрирана на 14.06.2021г. Към молбата М. О. Г. представя копия на писмо от старейшината на [населено място]-е М., че талибани взривяват къщата му, военна книжка за отбиване на военна служба в Националната армия, удостоверение от лечебно заведение, че М. О. е военен, служил в армията, ранен по време на военната служба и настанен в болница в Н. в периода 12.05.2014г.-02.06.2014г., сертификати за завършени курсове в Команден учебен център, Справка за ситуацията в А. към април 2021г., изготвен от ЦПП „Глас в България“.

В мотивите на решението е прието, че въз основа на анализ на предоставените писмени доказателства М. О. Г. реално не предоставя никакви нови писмени доказателства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В последващата молба е представена нова бежанска история, като твърди, че бил заплашван от талибаните, които са направили опит да взривят къщата му и поради тази причина е напуснал страната си. Допълва още и че е получавал заплахи по телефона. АО сочи, че досега молителят не е заявявал, че е заплашван, че му е взривявана къщата и че брат му е отвлечен от талибаните, както се твърди в писмото от старейшината на [населено място] - М.. В проведеното интервю никъде не бил споменава да е имал каквито и да било проблеми с въпросните талибаните, както и за наличието на заплахи отправени от тях в периода от своето уволнение през 2015 г. до напускането на А. през 2020 г. Интервюиращият орган е констатирал, че по време на различните производства в ДАБ - МС, чужденецът излага различни мотиви за исканата закрила, като добавя нови факти и обстоятелства. Органът е коментирал отделните доказателства и противоречия в тях, отчитайки, че не са представени в оригинал, като същите са заменени с представените пред ДАБ - МС ксерокопия и остава неясен начинът на издаване и придобиване на въпросните документи. Коментирал е и представеното копие на лична карта и дата на раждане, различна от потвърдената по време на интервюто, но е предоставено ксерокопие на

афганистанска лична карта, което без представяне на оригинала, не може да се приеме за документ за самоличност. АО е коментирал и справката за ситуацията в страната на произход, като се позовава на такава изготвена от дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС, от която било видно, че не може да се направи обоснован извод, че А. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт и въпреки оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието там да се определя като безогледно. Подробно е коментирал справката, в това число, че властите полагали необходимите усилия, за да се справят със съществуващите проблеми. От същата справка можело да се направи извода и че ситуацията в А. не се е влошила в сравнение с момента, в който молителят е напуснал родината си. Анализът на разминаванията в твърденията на молителя по време на предходното производство, както и на доказателствата по преписката, налагали извода, че представената бежанска история е недостоверна. С оглед разминаванията в историята на молителя и невъзможността да се потвърди автентичността на представените документи, същите не могат да се приемат като нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Интервюиращият орган отбелязва, че представянето на нови, напълно различни обстоятелства от изложените по предходната молба за закрила, бил неприемливи. Процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не била средство, с помощта на което чужденецът, търсещ закрила може да поправи собствените си грешки и небрежност при попълването на преписката с факти и обстоятелства и за да се приложи разширително понятието за нови обстоятелства, както се твърди в молбата, афганистанският гражданин е следвало да даде задоволителни обяснения, защо никъде до този момент не е споменавал за наличието на тези заплахи. Актуалната информация за положението в страната си чуждият гражданин предоставял пред длъжностните лица на ДАБ - МС според АО единствено и само с цел допускане на последващата му молба до производство, което сочело за злоупотреба с бежанското право. Вземайки предвид, че в последващата си молба М. О. Г. не се позовава на нови и обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход, същата била недопустима и производство за провеждане на международна закрила не се образува – чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Правни изводи на съда:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - служител на ДАБ, определен за интервюиращ орган. От формална страна оспореното решение съответства на изискванията за административен акт, тъй като съдържа фактически и правни основания за издаването му, позволяващи да се провери волята на органа - както изискват чл. 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2013/32.

Спазено е изискването по чл.12 от същата директива, жалбоподателят да бъде информиран за задължението си да обоснове своята молба - видно от протокола от 07.06.2021г.

Допуснати са обаче съществени нарушения на процесуалните правила, обосноваващи отмяна на оспореното решение и разглеждането на процесната молба в производство по международна закрила, поради следното:

Без правно основание в мотивите на оспореното решение, органът е разширил преценката за допустимост на процесната последваща молба, като е разгледал и преценил по същество представените нови писмени доказателства, приел че е налице

нова бежанска история, която е недостоверена и с обстоятелства, които молителят досега не бил заявил.

Видно от чл.33, параграф 2, буква г) от Директива 2013/32: молбата е недопустима, единствено ако: „г) молбата е последваща молба, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.“ Според Съда на ЕС, член 33, пар.2 от директива 2013/32 изброява изчерпателно положенията, при които държавите членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима - така Решение от 19 март 2019 г., I. и др., C-297/17, C-318/17, C-319/17 и C-438/17, EU:C:2019:219, т. 76). Изчерпателният характер на изброяването по член 33, параграф 2 от Директива 2013/32 се основава както на текста на този член, по-специално на думата „единствено“, която предхожда изброяването на основанията за недопустимост, така и на целта му, която, както съдът вече е констатирал, се състои в смекчаване на задължението на компетентната държава членка да разгледа молба за международна закрила, като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима - Решение от 17 март 2016 г., M., C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, т. 43.

Съгласно чл.13, ал.2 ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. От своя страна този раздел на глава шеста от ЗУБ е озаглавен "Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", а съгласно чл. 76а и чл.76б, интервюиращият орган се произнася по допустимостта на молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю. При проверката за съответствие на националната норма - чл.13, ал.2 ЗУБ и чл.33, пар.2, буква г) от директивата, е видно, че българската държава прилага само част от основанията по нормата на директивата - като не включва хипотези „когато не са се появили“ нови елементи или факти, свързани с условията за предоставяне на международна закрила. Българската държава се е ограничила само до процесуални разпоредби във връзка с недопустимостта на последващите молби за международна закрила, като е приела, че молителят е задължен да представи писмени доказателства за нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, за да обоснове допускането до разглеждане на молбата му по същество. Българската държава е транспонирила само частта от разпоредбата на директивата, касаеща „представяне от кандидата на нови елементи или факти“. Очевидно се касае за две основания - представени от кандидата нови елементи и факти, и различно основание - когато са се „появили“ нови елементи или факти, свързани с условията за предоставяне на закрила, което основание очевидно касае данни, събрани служебно от органа, разглеждащ молбата.

Освен това според чл. 33, пар.2, буква г) от Директивата не се изисква същественост на новите елементи и факти, а само да са относими към основания за предоставяне на международна закрила. Според чл.40, пар. 2 и пар. 3 от Процедурната Директива, при вземане на решение относно допустимостта на последваща молба, следва да се извърши предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, и ако е заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти

и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Изискването за същественост по чл.13, ал.2, т.4 ЗУБ следва да се прилага единствено в смисъла, уточнен по чл.40, пар.3 от процедурната директива - преценката, дали те увеличават в значителна степен вероятността, на лицето да бъде предоставена международна закрила.

Следователно, в производството по допускане на последващата молба до производство, не следва да се преценява доколко елементите и фактите обосновават по същество предоставяне на международна закрила, а само дали са нови и дали са свързани с основанията за предоставяне на международна закрила, респективно ако са свързани, те ще увеличават и вероятността молбата да бъде основателна.

Освен горното, в казуса по делото следва да бъде съобразена и най-новата съдебна практика и даденото тълкуване на правото на ЕС с Решение на Съда от 10 юни 2021 г. , по дело LH, C-921/19, ECLI:EU:C:2021:478 на чл. 40, параграф 2 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4, параграф 2 от Директива 2011/95/ЕС, че не допуска национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ „нов елемент или нов факт“ по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка. Също е дадено тълкуване на чл. 40 от Директива 2013/32/ЕС и чл.4, параграфи 1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС, според което от една страна, преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна, че съответната държава членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена.

Въз основа на изложеното, следва да се приеме, че необосновано в мотивите на оспореното решение е прието, че в последващата молба молителят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход, напротив наведените обстоятелства и документи от молителя, обуславят допустимост на последващата му молба за закрила до производство, в което производство в сътрудничество с молителя, т.е. след провеждане на лично интервю, както изисква даденото тълкуване на чл.40 от директива 2013/32 във връзка с чл.4 от Директива 2011/95, с Решение на Съда от 10 юни 2021 г. , по дело LH, C-921/19, ECLI:EU:C:2021:478, следва да се разгледа и оцени тези документи и съдържащите се в тях данни.

Оспореното решение е незаконосъобразно, като постановено при съществено нарушение на обхвата на преценката за допустимост на процесната последваща молба, като молбата е преценявана по същество, но в производство по допустимост, вместо да бъде изрично допусната до производство, в което със сътрудничеството на молителя да бъдат разгледани и преценени по същество представените документи към молбата му.

Следва да бъде съобразена и актуалната обстановка в страната по произход на молителя А. към датата на решението, която действително е динамична. Общозвестна е информацията, че ситуацията в А. и в момента е неспокойна,

непрекъснато се променя и към момента на подаване на последващата молба, а и към настоящия момент тя не е такава, каквато органът е преценявал при разглеждане на първата молба за закрила на жалбоподателя, особено след изтеглянето на военните сили на САЩ и вземането на властта в страната от талибаните през август 2021г. В този смисъл самата промяна на ситуацията в страната на произход и позоваването на нея от молителя като причина за риск при завръщане за живота и безопасността му, обуславя да се допусне молбата и да се разгледа по същество в производство по разглеждане на молба за международна закрила, а не в производство по допустимост да се отхвърля като „злоупотреба с бежанското право“.

Всичко изложено обуславя извод, че жалбата по делото е основателна, като съдът следва да постанови отмяната на решението, следва да върне преписката на органа, който съгласно мотивите на съдебното решение, с характер на задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, следва да разгледа по същество процесната последваща молба.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ВР-16/22.06.2021 г. на интервюиращ орган от Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последваща молба с Рег.№ УП-6724/07.06.2021г. на М. О. Г. не допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА делото на компетентния орган в Държавната агенция за бежанците за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на това решение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: